

— pentru a doua perioadă trebuie achitată o dobândă echivalentă dublului ratei de referință a băncii centrale – aplicabilă, în plus, în cazul întârzierii în ordinea juridică a statului membru vizat – însă numai pentru plata tardivă a dobânzilor de întârziere aferente primei perioade?

- 3) Articolul 183 din Directiva privind TVA trebuie interpretat în sensul că principiul echivalenței se opune unei practici a unui stat membru în temeiul căreia, în ceea ce privește TVA-ul nerambursat, autoritatea fiscală plătește dobânzi la rata de referință (simplă) a băncii centrale în cazul încălcării dreptului Uniunii, dar la dublul ratei de referință a băncii centrale în cazul încălcării dreptului național?

⁽¹⁾ JO 2006, L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Spania) la
17 ianuarie 2018 – Cobra Servicios Auxiliares, S.A./FOGASA, José David Sánchez Iglesias și
Incatema, S.L.**

(Cauza C-29/18)

(2018/C 142/32)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Părțile din procedura principală

Apelantă: Cobra Servicios Auxiliares, S.A.

Intimați: FOGASA, José David Sánchez Iglesias e Incatema, S.L.

Întrebările preliminare

- 1) Clauza 4 din Acordul-cadru cu privire la munca pe durată determinată, care figurează în anexa la Directiva 1999/70 ⁽¹⁾ trebuie interpretată în sensul că se opune unei reglementări naționale care, în aceeași situație de fapt (încetarea acordului de subcontractare de drept privat dintre angajator și o societate terță, la solicitarea acesteia din urmă) prevede o indemnizație mai mică pentru încetarea unui contract pe durată determinată de prestări servicii, cu o perioadă de valabilitate egală cu durata acordului de subcontractare, decât pentru încetarea contractelor pe durată nedeterminată ale unor lucrători comparabili, în urma concedierii colective din motive legate de producție care țin de întreprindere, rezultate din încetarea acordului de subcontractare menționat?
- 2) În cazul unui răspuns afirmativ, trebuie să se interpreteze că diferența de tratament în ceea ce privește indemnizația aferentă încetării contractului din aceleași motive de fapt, chiar dacă potrivit unei alte încadrări juridice, între lucrătorii cu contract pe durată determinată și lucrătorii cu contract pe durată nedeterminată comparabili, constituie o discriminare interzisă de articolul 21 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, fiind contrară principiilor egalității de tratament și nediscriminării, prevăzute la articolele 20 și 21 din cartă, care fac parte din principiile generale de drept al Uniunii?

⁽¹⁾ Directiva 1999/70/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 privind acordul-cadru cu privire la munca pe durată determinată, încheiat între CES, UNICE și CEEP (JO L 175, p. 43, Ediție specială 05/vol. 5, p. 129).